

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești din 21 iunie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, declarat de avocata Ludmila Bîrcă, în numele inculpatului

*Avram Alexandru XXXXX, născut la
XX XXXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX,
XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 31.05.2018 – 21.06.2018,
instanța de apel: 11.07.2018 – 05.12.2018,
instanța de recurs: 01.02.2019 – 20.02.2019.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 21 iunie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Avram Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 21.06.2018, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 23.04.2018 până la 21.06.2018.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Alii N. prejudiciul material în mărime de 3600 lei și lui Bodolica C. în sumă de 700 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada de timp 26 ianuarie 2018, orele 07.00 – 28 ianuarie 2018, orele 17.00, inculpatul Avram A. împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, aflându-se în XXXXXX, XXXXX, având

scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns prin deteriorarea geamului în domiciliul lui Bodolica C., de unde au sustras pe ascuns un centru muzical de model „AIWA” la prețul de 3000 lei, un aparat „DVD” - 500 lei și un set de luminițe - 200 lei, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 3700 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în perioada de timp 08 ianuarie 2018 – 14 ianuarie 2018, aflându-se în XXXXX, XXXXX, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns prin acces liber în subsolul casei de locuit ce aparține lui Alii N., de unde a sustras pe ascuns un motoferăstrău de model „STIHL MS 180” la prețul de 3600 lei, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană minoră în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, în perioada de timp 03 martie 2018 – 05 martie 2018, aflându-se în XXXXXX, XXXXX, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns prin acces liber în construcțiile accesorii ale casei de locuit ce aparține lui Crețu E. de unde au sustras pe ascuns un aparat de sudat de model „Deca” la prețul de 6000 lei, un acumulator „Banner” - 500 lei, bunuri ce aparțin lui Renchez V. și un motoferăstrău de model „GoodLuck GL 4500 C” ce aparține lui Rotaru I. la prețul de 1800 lei, cauzând părții vătămate Renchez V. o pagubă materială considerabilă în sumă de 6500 lei, iar părții vătămate Rotaru I. o pagubă materială considerabilă în sumă de 1800 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană minoră în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, în perioada de timp 07 martie 2018, orele 21.00 – 08 martie 2018, orele 08.00, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împărțind între dâșii rolurile, a rămas la pândă, în timp ce minorul a pătruns prin acces liber în garajul ce aparține lui Dogot G., de unde a sustras pe ascuns un motoferăstrău de model „Parther” la prețul de 2000 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Prin justificarea probelor administrate, instanța a încadrat 4 infracțiuni similare comise de către inculpat în baza art. 186 al. (2) lit. b), c) și d) Cod penal ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 72 alin. (3), 84 alin. (1) Cod penal, că inculpatul a comis patru infracțiuni mai puțin grave, care se sancționează cu amendă de la 650 la 1350 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau cu închisoare de până la 4 ani, că au fost stabilite circumstanțe atenuante – recunoașterea vinovăției, cele agravante fiind – caracteristica negativă și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost judecat pentru fapte similare, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă cu izolare de societate, în condițiile beneficiii reducerii pedepsei în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Or, aplicarea unei pedepse mai blânde este inoportună, inculpatul prezentând un pericol social sporit, fiind atras de mai multe ori la răspundere penală și demonstrând o atitudine necorespunzătoare față de încrederea acordată anterior.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că a săvârșit infracțiunile fiind minor, se căiește sincer și regretă cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și intenționează să repare prejudiciul cauzat părților vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, inculpatul a comis patru episoade de furt, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare și în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, ce se califică ca infracțiuni mai puțin grave care se sancționează cu amendă de la 650 la 1350 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau cu închisoare de până la 4 ani, s-a căit sincer, dar se caracterizează negativ, nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind judecat de mai multe ori pentru săvârșirea faptelor similare, pedeapsa cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fiind în măsură să ducă la atingerea scopului pedepsei, acordându-i posibilitate inculpatului să se reabiliteze în fața societății.

Deci, apreciind gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise și necesitatea de apărare împotriva comiterii a unor astfel de infracțiuni, ținând cont că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l împiedice de la

comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea și fiind stabilit că comiterea infracțiunii nu reprezintă un incident în viața inculpatului, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă cu închisoare pe un termen de 3 ani.

Totodată, inculpatul a săvârșit patru infracțiuni similare, astfel că instanța de fond corect i-a stabilit o pedeapsă definitivă în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal.

Ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, scopul pedepsei poate fi atins numai cu executarea efectivă a acesteia or, inculpatul a fost anterior condamnat pentru alte infracțiuni săvârșite cu intenție, nu are o activitate permanentă, o îndeletnicire social utilă, nu are o familie întemeiată care să îi ofere un mediu propice pentru integrare în societate.

5. Avocata Ludmila Bîrcă a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurenta a invocat că inculpatul a recunoscut vina la etapa urmăririi penale și în instanța de fond, a înțeles că a greșit și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, însă instanțele au ignorat căința sinceră a acestuia, faptul că a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale și promisiunea că nu va comite asemenea fapte.

La individualizarea pedepsei, instanțele nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și nu au luat în considerație gradul infracțiunilor comise, împrejurările în care au fost consumate infracțiunile, personalitatea inculpatului și lipsa circumstanțelor agravante.

Astfel, în circumstanțele în care inculpatul recunoaște vina pe deplin, regretă cele săvârșite și se căiește sincer, conștientizează gravitatea faptelor sale, precum și ținând cont de rezonanța acestor fapte pentru situația sa juridică și pentru societate, corectarea lui este posibilă fără privare de libertate or, nu prezintă pericol social și nu este rațională aplicarea unei pedepse aspre față de acesta.

Mai mult, stabilirea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării conform art. 90 Cod penal, i-ar oferi inculpatului oportunitatea reală să dovedească că corectarea lui este posibilă prin comportament exemplar și muncă cinstită.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepsei individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepsei individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a săvârșit, cu intenție, patru infracțiuni mai puțin grave, este caracterizat negativ, nu este la prima abatere de la lege, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Ludmila Bîrcă, împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești din 21 iunie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în privința inculpatului Avram Alexandru XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun